

Αριθ. 26.
Έτους Ε.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετήσια. Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 72. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἐγκλημα τῆς κίβδηλοποιίας ἐξέλιπε μὲν ἀπὸ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἐνδέχεται δὲ ν' ἀνακύψῃ καμμία ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ἀξιοκατακρίτου πράξεως·

Θεωροῦντες ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐγκλήματα, καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦτο τὸ προσβάλλειν εἰς τὴν πίστιν τοῦ ἔμπορίου, εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἔθνους.

Θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Κεφ. Α' τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α. Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Κυβερνήσεως, ἂν νοθεύσων νομίσματα εἴτε εἰς τὸ βάρος, εἴτε εἰς τὸ μέγεθος, τιμωροῦνται ὡς κίβδηλοποιοί.

Β. Οἱ καταβάλλοντες χρηματικὰ κεφάλαια, εἰ χρησιμοῦντες ὁποιαδήποτε ὅλην εἰς κίβδηλοποιάν, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν κίβδηλων, ὅσοι εἶναι ἐνόχοι κίβδηλοποιίας, καὶ ὡς τοιοῦτοι καταδικάζονται νὰ δουλεύωσι μὲ δεσμὰ εἰς τοὺς πόδας ἐν ἔργῳ ζωῆς εἰς τὰ δημόσια κατασκευὰς τοῦ Κράτους, καὶ εἰς πρόστιμον χρηματικὸν διοριζόμενον παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Γ. Ἡ εἰσία, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ κίβδηλοποιία, καὶ ἂν ᾔθελεν ἀνέκει εἰς κτήτορα ἀγνοοῦντα τὸ πρᾶγμα, καταδικάζεται, καὶ ἐπιτίθεται στέγη μὲ ἐπιγραφὴν δεικνύουσαν τὸ αἷτιον τῆς καταδικάσεως. Εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δὲ τῆς εἰσίας, ἂν εἶναι ἄθωος, ὀφείλεται ἀπεζημίωσις ἀπὸ τοῦ ἐνόχου τοιοῦτου ἐγκλήματος.

Δ. Οἱ ἐν γνώσει πράττοντες τ' ἀκόλουθα,

1 Οἱ εἰσάγοντες εἰς τὸ Κράτος κίβδηλα νομίσματα,

2 Οἱ μετακομίζοντες αὐτὰ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον,

3 Οἱ φροντίζοντες εἰς φύλαξιν αὐτῶν,

4 Οἱ ἐμπορευόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους τὰ τοιαῦτα νομίσματα κατασκευαζόμενα, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας,

5 Οἱ μὴ γνωστοποιούντες τ' ἀνωτέρω ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφ' ὧν ἔλαβον τὴν εἰδοπρίν, ἐξαίρουμένων τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων, τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς συζύγου,

φυλακίζονται διὰ 5 μέχρι 15 ἐτῶν, καὶ εἰς δουλείαν μὲ δεσμὰ εἰς τοὺς πόδας, καὶ μὲ πρόστιμον προσδιοριζόμενον ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

Ε. Ὅποιος ἔχῃ ἐν ἡ πολλὰ κίβδηλα νομίσματα, παραλαβὼν αὐτὰ ἐξ ἀγκύρας, εἶναι ὑπόχρεος, ὅσα γνωρίσας τὴν κίβδηλότητά, νὰ φανερῶσιν ταῦτα πάντα εἰς τὸν Ἀστυνόμον.

ΣΤ. Οἱ ξένους καὶ περικοπέντες ξένα ἢ ἔθνη νομίσματα καταδικάζονται εἰς φυλὴν διὰ 2 μέχρι 12 ἐτῶν, καὶ εἰς δουλείαν μὲ δεσμὰ εἰς τοὺς πόδας.

Ζ. Ὅποιος γνωρίσας αὐτὰ δὲν τὰ φανερῶσιν, θεωρεῖται συναίτιος τοῦ ἐγκλήματος τῆς κίβδηλοποιίας καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν τῷ Ε' ἄρθρῳ τοῦ Δ. Κεφ. τοῦ παρόντος ψήφισματος ἐνδιαλαμβανομένας ποινάς.

Η. Ὅποιος ἐργαστηριάρχιος ἢ ἔμπορος ἀνακαλύψῃ, εἰς τὰ ὅποια παραλαμβάνει νομίσματα, ἐν ἡ πολλὰ ἐξεσμένα ἢ περικομμένα, εἶναι ὑπόχρεος νὰ τὸ φανερῶσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Θ. Τὸ ἄρθρον Δ εἶναι κοινὸν διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα ἐγκλήματα ὡς πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ εἰδωποιημένας πέντε πράξεις· φυλακίζονται δὲ εἰ ἐγκληματῆται διὰ 2 μέχρι 8 ἐτῶν, καὶ καταδικάζονται εἰς πρόστιμον διοριζόμενον παρὰ τοῦ Δικαστηρίου.

Ι. Καταδικάζεται εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τὴν ἐν τῷ Β' ἄρθρῳ καὶ ὅστις μιμνῆται ἢ χατασκευάζει, ἐκδίδει ἢ εἰσάγει ἔγγραφα φέροντα ὑποχρέωσιν κατὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἢ ἐξοφλήσεως τοῦ αὐτοῦ, ἢ συναλλαγματικὰς, ἢ ἄλλα ἐν χρήσει ἔγγραφα τῆς Τραπεζῆς τοῦ Κράτους.

ΙΑ. Ἀπασαί αἱ ἐπιχώριοι Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἀδιακόπως διὰ ν' ἀνακαλύπτωσι τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα.

ΙΒ. Εἰν' ἐλευθεροὶ ἀπὸ πάσαν ποινῆς· α' ὅσοι μεταμεληθέντες καμμεὺν ἀποχὴν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰρημένων ἐγκλημάτων, καὶ καταμηνύσων αὐτὰ· β' ὅσοι ὡσπύτως εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας τοῦ ἐγκλήματος τῶν φανερῶσων ὅλους τοὺς συντρόφους· ὅσοι οὗτοι μολοντοῦτο ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΓ. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα. Ἐν Νεαπόλει, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 584. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Εντάλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ κατὰ τὰ Μεσσηνιακὰ φρονύδια Προσωρινὸς Διοικητὴς διὰ τοῦ ὑπ' Αρ. 1,008 ἐγγράφου του ἐγκαλέσεν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο τοὺς ἀδελφούς Σπύρον καὶ Παναγιώτην Γκούσκου, δι' ἐγκλημα πειραστικῆς· ὁ δὲ Προσωρινὸς Ἀστυνόμος Νεοκάστρου ἀνήγγειλε συγχρόνως διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 45 ἀναφορᾶς του, ὅτι οἱ ἐγκαλούμενοι αὗτοι ἐδραπέτευσαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἐκείνης τῆς πόλεως·

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτησιν αἰτιολογημένην τοῦ εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κυρίου Γ. Παναγιώτου, ἐντέλλεται διὰ τοῦ ἐντάλματος τοῦτου τοῖς εἰρημένοις ἀδελφοῖς Σπύρῳ καὶ Παναγιώτῃ Γκούσκου, ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι προσωπικῶς ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμφανιζόμενοι δὲ, θέλουσι διακοπῇ ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτοὺς φυγοδικούς. Θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτῶν ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ Κράτους· ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν ἐξεύρη, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπείους Ἀρχάς, ποῦ εὕρισκονται οἱ ἐγκαλούμενοι, διὰ τὸν ἀναγνωρισμὸν τῶν ὁποίων καταγράφονται τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν, ὡς ἀκολουθεῖ.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον Σπύρος Γκούσκου, πατὴρ Ζάκυνθος, ἡλικία χρόνων 27, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχει, ξανθαὶ, ὀφθαλμοὶ μαῦροι, στόμα μέτριον, μύτη ὁμοίως, ἐπάγγελμα ναύτης, μυστάκι ξανθόν, χροῖμα κιτρινωπὸν, πρόσωπον μακρόν.

Ὄνομα καὶ ἐπίθετον Παναγιώτης Γκούσκου, πατὴρ Ζάκυνθος, ἡλικία χρόνων 23, ἀνάστημα ὑψηλόν, τρίχεις μαῦραι, μάτια γαλανά, στόμα μέτριον, μύτη ὁμοίως, ἐπάγγελμα ναύτης, μυστάκι ἄνευ, χροῖμα κιτρινωπὸν, πρόσωπον μακρόν.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος, καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα θέλουσι ἀποσταλῇ πρὸς τὸν Προσωρινὸν Ἀστυνομικὸν Νομάρχην, ἵνα τοιχοκολληθῇ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας ἐκείνης τῆς πόλεως.

Ἐν Φιλιατρῶν, τὴν 8 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΟΤΑΚΗ.
Οἱ Συνδικασταὶ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.
Ὁ Πάρεδρος Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΔΟΣ.
 ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΥΔΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Π. Ηλιάδης.

Ἀρ. 23. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει,

Κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ νὰ διακηρυχθῇ ὅτι ὁ Γιάννης Γαϊτανογιάννης Ἀποκρίτης ἐκ χωρίου Κασίνας, κατηγορούμενος ὡς φονεὺς τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφοῦ τοῦ Κλεπτογιάννη Βλάχου, εὕρισκόμενος ὑπὸ ἐξέτασιν καὶ ἐν φυλακῇ ἐδραπέτευσε, διακηρύττει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ῥηθεὶς Γιάννης Γαϊτανογιάννης ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτης ἵνα ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατηγορίαν· εἰδὲ μὴ, μέλλει νὰ καταδικασθῇ κατὰ τὸ περὶ φυγοδικίας ἄρθρον Κεφάλ. ΣΤ', κτλ.

Προσκαλεῦνται ταῦτοχρόνως ἅσασαι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ κράτους, ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν τὸν φυγάδα Γιάννην Γαϊτανογιάννην, ὅπου φανῇ, καὶ νὰ τὸν πέμψωσιν ἀμέσως εἰς τὴν ἐπαύθα Ἀστυνομίαν τοῦ Μεσολογγίου.

Προσκαλεῖται ἐξίσου καὶ ὁ καθεκάστος πολίτης νὰ εἰδοποιήσῃ εὐθέως τὴν ἐπιτόπιον Ἀστυνομίαν ὅπου ἅμα τὸν ἴδῃ, καὶ τὸν ἀναγνωρίσῃ.

Τὸ πρόγραμμα κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου, εἰς τὴν θύραν τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἕνα τοῖχον τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν θύραν τῆς Ἀστυνομίας τῆς διαμονῆς τοῦ ῥηθέντος φυγάδος εἰς τὸ Ἀπόκροον, καὶ δημοσιεύεται διὰ τοῦ κήρυκος καὶ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.
 ΒΕΝΔΑΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.
 ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 28 Μαρτίου.

Τὸ ἐν Σύρῳ Ἑλληνικὸν Ἀσφαλιστικὸν Κατάστημα παγιοῦται ὁλονὲν διὰ τε τὴν φρόνησιν, μετὰ τὴν ὁποίαν διοικεῖται, καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην, τὰς ὁποίας ἀποκτᾷ δικαίως εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποσχέσεών του. Μέχρι τέλους τοῦ Φεβρουαρίου ἡ ἐξησφαλισμένη ποσότης ἀνέβαινεν εἰς ἓν ἑκατομμύριον περίπου Φλίνικας. Ἐξίστατε δὲ καὶ θαλασσοζημίαν (avarie) τινὰ νεωστὶ συμβῆσαν, μετὰ ἄκραν εὐαρέστησιν ταῦ Ἀσφαλισθέντος, δεῖξαν ὅλην τὴν καλὴν πίστιν, τιμιότητα καὶ εὐκολίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λόγος τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας ἐκφωνηθεὶς τὴν 18 Φεβρουαρίου 1830 ἐν τῇ ἐνάρξει τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Κύριοι,

Πάντοτε μετ' ἐμπιστοσύνης συναθροίσω περὶ τὸν θρόνον μου τοὺς Ὁμοτίμους τοῦ βασιλείου καὶ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν θεμάτων.

Μετὰ τὸν τελευταῖόν σας σύλλογον πλείστου ἄξια λόγου συμβεβηκότα ἐστερέωσαν τῆς Εὐρώπης τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν λαῶν μεταξὺ τῶν συμμάχων μου καὶ ἐμοῦ καθεστῶσαν συμφωνίαν.

Ἐσβέσθη ὁ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πόλεμος· τοῦ δὲ νικητοῦ ἡ μετριοφροσύνη καὶ τῶν Δυνάμεων ἡ φιλικὴ μεσολάβησις, προφυλάξασαι τὸ Ὀθωμανικὸν βασίλειον ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὸ δεινῶν, διετήρησαν τὴν ἰσοσταθμίαν, καὶ ἐβεβαίωσαν τὰς παλαιὰς τῶν ἐπικρατειῶν σχέσεις.

Αὐτόνομος ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τῇ προστασίᾳ τῶν ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς 6 Ἰουλίου ὁμοσπονδουσῶν Δυνάμεων, θέλει ἀναγεννηθῇ ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἡδ' ἐκλογῇ τοῦ διορισθέν-

τος βασιλεύσῃ ἐπ' αὐτὴν Πρίγκιπος διατρανεῖ τοὺς ἀφιλο-
κερδῆς καὶ εἰρηνικοὺς τῶν Ἡγεμόνων σκοπούς.

Διὰ τελεῶ κατὰ τὸ παρὸν ἐνασχολούμενος κοινῶς μετὰ
τῶν Συμμάχων μου εἰς διαπραγματεύσεις τεινούσας εἰς τὸ
νὰ φέρωσι μεταξὺ τῶν ἀνάκτων τοῦ Βριγαντινοῦ οἴκου συ-
διαλλαγὴν ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς χερσονήσου.

Ἐν μέσῳ τῶν ἐμδριθῶν πραγμάτων τῶν ἀπασχολούντων
τὴν Ἑνρώπην ἔπρεπε ν' ἀναβάλω τὴν κατὰ βαρβαρικῆς τιμῆς
Δυνάμεως δικαίαν μου ὀργήν· ἀλλὰ δὲν δύναμαι πλέον ν' ἀφῇ-
σω ἀμώρητον τὴν εἰς τὴν σημαίαν μου γενομένην ὕβριν.
Ἡ φανερὰ ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν θέλω νὰ λάβω, εὐ-
χαρίστουσα τὴν τιμὴν τῆς Γαλλίας, θέλει ἀποδῇ τῇ τοῦ
Παντοδυνάμου βοήθειā εἰς ὄφελος τῆς χριστιανισμοῦ.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων θέλουν τεθῇ
ἐνώπιόν σας, ἅμα δὲ καὶ ἡ κατάστασις τῶν χρειῶν καὶ τῶν
πόρων τῶν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ 1831 ἔτους. Εἶδον δὲ
ἄσμενος ὅτι, ἂν καὶ ἐπαθὼν τινα μειώσιν αἱ πρόσοδοι τοῦ
1829 ὥς πρὸς τὰς τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἀλλ' ὅμως ὑπερ-
έδωσαν τὰ διατιμηθέντα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ (budjet).

Ἐκ τῶν νεωστὶ γινομένων ἐνεδείχθη ἱκανῶς, τὸ διάφορον,
κατὰ τὸ ὅποιον ἐφθάσαν νὰ πραγματεύωνται τὰ δάνεια· ἔγει-
νε δ' ἐντεῦθεν προφανὲς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀνακουφίσεως τῶν
φόρων τοῦ κράτους. Θέλει σὰς παρουσιασθῇ νόμος περὶ χρεω-
λυσίας (amortissement) συνωδευμένος μὲ σχέδιον πληρωμῆς
ἢ συναλλαγῆς, το ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι θέλει συμβεβῆαι
τὰς ἀπὸ τὴν ἡμετέραν κηδεμονίαν πρὸςδοκίας τῶν εἰσφερόντων
μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐμένειαν τὴν ὀφειλομένην εἰς τοὺς
ὅσοι τῶν ὑπηκόων μας κατέθεσαν τὰ χρήματά των εἰς τὰ δημό-
σια κεφάλαια· τὰ περὶ ὧν θέλετε βουλευθῇ μέτρα ἀφροῶσιν
εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσωσι ὅλα ταῦτα τὰ συμφέροντα· δύνα-
ται νὰ χορηγήσωσι τὰ μέτα εἰς τὸ νὰ ἐπαρκέσωμεν, χωρὶς νέας
δυσίας, καὶ ἐντὸς ὀλίγων χρόνων, εἰς τὰς δαπάνας, τὰς
ὁποίας ἰσχυρῶς ἀπαιτοῦσι, πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ βασι-
λείου καὶ πρὸς εὐτυχίαν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου,
αἱ ἐν τοῖς φρουρίοις ἐπισκευαί, αἱ τῶν λιμένων ἐπιχειρι-
σθεῖσαι ἐργασίαι, αἱ διορθώσεις τῶν ὁδῶν καὶ ἡ ἐκπεραιώσις
τῶν διωρύγων.

Ἐχετε νὰ ἐνασχοληθῇτε ὡσαύτως περὶ νόμους τινὰς εἰς
τὴν δικαστικὴν τάξιν ἀναγομένους, διάφορα σχέδια τῆς
δημοσίου διαχειρίσεως, καὶ τινὰ μέτρα ἀφορῶντα εἰς τὴν
βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑπερστρατευσίμων στρα-
τιωτικῶν.

Ἐστὲναξα διὰ τὰς κακοπαθείας, τὰς ὁποίας παρατετα-
μένος καὶ δριμύς χειμὼν ἐπροξένησεν εἰς τὸν λαόν μου·
ἀλλ' ἡ εὐεργετία ἐπολλαπλασίασε τὰ βοηθήματα, καὶ μὲ
ζωηρὰν ἀγαλλίασιν εἶδον τὰς ἐλευθεριότητας πλουσιοπα-
ρόχως διδομένας εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ βα-
σιλείου μου, καὶ ἰδιαίτερως εἰς τὴν καλὴν μου πόλιν τῶν
Παρισίων.

Κύριοι, πρωτίστη μου χρεῖα εἶναι τὸ νὰ βλέπω τὴν
Γαλλίαν, εὐδαίμονα καὶ σεβαστὴν, ν' ἀναπτύσῃ ὅλα τὰ
πλούτη τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας της, καὶ ν' ἀπολαύῃ
ἐν εἰρήνῃ τοὺς θεσμοὺς, τῶν ὁποίων θέλω σταθερῶς νὰ βεβαιώ-
σω τὰ ἀγαθὰ. Ὁ Χάρτης ἔθεσε τὰς δημοσίας ἐλευθερίας ὑπὸ
τὴν σκέπην τῶν δικαίων τοῦ διαδήματός μου· τὰ δίκαια
ταῦτα εἶναι ἱερά, καὶ ἔχω χρεὸς πρὸς τὸν λαόν μου νὰ μετα-
δώσω αὐτὰ ἀνέπαφα εἰς τοὺς διαδόχους μου.

Ὁμίτιμοι τῆς Γαλλίας, Ἀντιπρόσωποι τῶν θεμάτων, δὲν
ἀμφιβάλλω περὶ τῆς συνδρομῆς ὑμῶν εἰς τὸ νὰ διασπράξω
τὸ ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ κάμω· θέλετε ἀποσκορακί-
σει τὰς δουλίας εἰσηγήσεις, τὰς ὁποίας θέλουν νὰ δια-
δώσωσιν οἱ κακόβουλοι. Ἐὰν δὲ ἀξιοκατάκριτοι σπενωρίαι
ἀναστήσωσιν εἰς τὴν κυβερνήτην μου ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα δὲν
ἀγαπῶ νὰ προῖδω, θέλω εὐρεῖ τὴν δύναμιν τοῦ νὰ τὰ ὑπερβά-
λῃ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ἀπόφασιν τοῦ νὰ διατηρήσω τὴν δη-
μοσίαν εἰρήνην, καὶ εἰς τὴν δικαίαν ἐμπιστοσύνην τῶν Γάλ-
λων καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἔδειξαν πρὸς τοὺς
βασιλεῖς των.

Α Γ Γ Λ Ι Α.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς τῶν Κοινῶν Βουλῆς τῆς 4—16
Φεβρουαρίου ὁ λόρδος Ἰω. Ροῦσσελ ἐπαρουσίασε τὴν ὁποίαν
εἶχε προαναγγεῖλει πρότασιν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγ-
μάτων.

Διίσχυρίσθη δὲ μάλιστα περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ δοθῶσιν
ἐκτεταμένα ὅρια εἰς τὸ νέον Κράτος, ὥς συμφέροντος τούτου
εἰς ὅλας τῆς Εὐρώπης τὰς Δυνάμεις καὶ ἰδιαίτερος εἰς
τὴν Ἀγγλίαν. Ἐτελείωτε δὲ τὴν ὁμιλίαν του μὲ τὸν ἐξῆς
ἐπίλογον:

“ Ἐλπίζω νὰ ἴδω ἐντὸς ὀλίγων τὴν Ἑλλάδα ἀναγεννω-
μένην εἰς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν. Ἡ εἰς ἐκείνον
τὸν τόπον σύστασις ἐλευθέρως Κυβερνήσεως θέλει αὐξήσῃ
βέβαια τὴν ὠφέλειαν τῶν πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην σχέ-
σεών του· διότι ἐγὼ δὲν συμφωνῶ μὲ ἐκείνους, ὅσοι νομίζουν
ὅτι αἱ πρόσοδοι τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐφ' ὁποιοῦδήποτε
μέρους τῆς γῆς ἐμποροῦν ποτε νὰ βλάψωσι τὰ ἀληθινὰ
τῆς Ἀγγλίας συμφέροντα. ”

Συνίσταται δὲ ἡ πρότασις τοῦ Κυρίου Ροῦσσελ εἰς τὸ
νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἀτμένως μανθάνει ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ Μεγα-
λειώτατος κοινῶς μετὰ τῶν Συμμάχων του ἐνασχολεῖται
περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἐλπίζει νὰ ἴδῃ
μετ' οὐ πολὺ ὅλα τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα θέλουν διαδηλώσει
τὴν ὀριστικὴν διάταξιν τῶν πραγμάτων ἐκείνων.

Ὁ Κύριος Πήλος ἐπολέμησε τὴν πρότασιν ὡς ἄκαιρον,
καὶ ὑπερασπίσθη τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως, καθόσον
ἀνάγεται εἰς τὸ περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος, διαβε-
βαιῶν τὴν εἰλικρινὴ αὐτῆς ἐφεσιν τοῦ νὰ ἐκτείνῃ ὅσον τὸ
δυνατὸν τὰ ὅρια τοῦ νέου Κράτους, καὶ ἀπορρίπτων ὡς
συκοφαντίαν τὴν διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι ἡ Ἀγγλία διενεμήθη
ποτὲ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δεσποτικὴν Κυβερνήσιν.

Ὁ λόρδος Πάλμερστον ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ
λόρδου Ροῦσσελ. Πρέπει, λέγει, νὰ εἶναι μεγάλη καὶ
ἰσχυρὰ ἡ Ἑλλάς· πρέπει νὰ ἐκτείνωνται τὰ ὅριά της ἀπὸ
τὸν κόλπον τοῦ Βώλου μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ, καὶ νὰ περι-
έχεται ἐν αὐτῇ καὶ ἡ νῆσος Κρήτη. Ἡ ὀροθετικὴ αὕτη γραμ-
μὴ διερχομένη ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον κόλπον ἔχει τὸ προτέρημα
τοῦ νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ νέον Κράτος ἀπὸ πᾶσαν διὰ ξηρᾶς
ἐφοδον. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐνώτουν τὴν Κρήτην μὲ τὴν Ἑλλάδα,
ἡ ἑκτασις αὐτῇ τῶν παραλίων της τὴν ἐκθέτει, ὡς οὐδένα
ἕτως ἄλλον τόπον τοῦ κόσμου, εἰς τὴν διὰ θαλάσσης
ἐφοδον.

Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει στεχασθῇ, ὡς ἐγώ, ὅτι ἡ μὲ τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος ἔνωσις τῆς Κρήτης εἶναι οὐσιώδης εἰς τὴν στερέωσιν καὶ τὴν αὐτονομίαν αὐτοῦ. Φρονῶ ὅτι ἡ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐντέλονται τὴν ἔωσιν ταύτην, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποδείξει ὅτι φρονεῖ τὰ αὐτὰ, ἐπιψηφίζουσα ὑπὲρ τῆς προτάσεως:

(Εἰς. Λαυσάνης.)

Φιλολογία.

ΛΟΓΓΟΤΑ ΠΟΙΜΕΝΙΚΑ, τὸ πρῶτον νῦν ὁλοσχερῶς ἐκδιδόμενα Ἑλληνιστί, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εὑρεθέντα δύο χειρόγραφα, παρὰ Κουρερίου. Νέα ἑκδόσις ἐπιβεωρηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα παρὰ Γ. Ρ. Λουδοβίκου Δεσιννέρου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Ἡ ὥραία καὶ ἀξιόλογος αὕτη ἑκδοσις χρεωστεῖται εἰς νέον τινὰ φιλόλογον οὐχ ἡττοῦ εὐφυῆ ἢ μετρίως φρονα, τὸν Κύριον Δεσιννέρον, τοῦ ὁποῖου οἱ σοφοὶ πόνοι πρέπει νὰ εἶναι προσφιλεῖς εἰς τοὺς φίλους τῆς Γαλλικῆς παιδείας, ἐπειδὴ ὑπεσχέθη ν' ἀφιερῶσιν μέρος τῶν φροντίδων του εἰς τὴν μετατύπωσιν ἑνὸς τῶν μεγίστων μνημείων, μὲ τὰ ὅποια αὐτὴ τιμᾶται, τὸν Θησαυρὸν, λέγω, τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Ἑρρίκου τοῦ Στεφάνου. Ἡ παρ' αὐτοῦ ἑκδοσις τοῦ Λόγγου, σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ Κουρερίου εὐτω ταχέως σπανίσασαν, διακρίνεται διὰ τῶν ἐξῆς βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν ἃ διὰ τῆς μεγαλητέρας διορθώσεως τοῦ κειμένου, κατὰ τοὺς τόνους μάλιστα β' διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῶν παρὰ τοῦ Π. Α. Κουρερίου εἰς τὰς σημειώσεις του ἀναφερομένων περικοπῶν ὅτι ὁ Κουρέριος μὴν ἔχων βιβλία, ὅταν ἐτοίμαζε τὴν ἑκδοσιν τοῦ Λόγγου, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἀνέφερεν ἐκ μνήμης τὰς περικοπὰς γ' διὰ πολυαριθμῶν καὶ ἀξιολόγων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν τοῦ Ρ. Π. Βρούγκ Γαλλικῶν σημειώσεων τὴν παρὰ τοῦ Βελισσῶνος ἑκδοσιν τοῦ Λόγγου, σημειώσεων φυλαττομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὸ μὲ ἀγχίνισαν συνθεμένον προοίμιόν του φανερώνει ὁ Κύριος Δεσιννέρος τὰς ὁποίας ἔλαβε βοηθείας εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ποιήματός του. Περιέχεται δὲ ἐν αὐτῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πίναξ λεπτομερῆς τῶν πρὸ τῆς ἰδικῆς του γενομένων ἐκδόσεων τελείων τε καὶ ἀτελῶν, τῶν Γαλλικῶν, Γερμανικῶν καὶ Ἰταλικῶν μεταφράσεων τοῦ Λόγγου, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγγραφέων, οἵτινες ὡμίλησαν περὶ τοῦ εὐφυοῦς τούτου μυθιστορικοῦ. Μετὰ τὰς εἰς καλὴν ἑκδοσιν τοῦ Λόγγου ἀπαραιτήτους ταύτας λεπτομερεῖας ἔπεται καὶ περίεργος καὶ πάντῃ νέος κατάλογος τῶν νεωτέρων Ἑλληνικῶν μυθιστοριῶν. Ἐξ αὐτοῦ δὲ μαθαίνομεν ὅτι ὁ Κύριος Δεσιννέρος ἐλπίζει νὰ δημοσιεύσῃ πρὸς ἑκδοσιν κριτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως τῶν τοῦ Πιλπαίου μύθων, συντεθεισάν τὸ 1080 κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Προηγείται τοῦ κειμένου τὸ περὶ τὰς ποιμενικὰς λεγομένας μυθιστορίας ἀναφερόμενον μέρος τοῦ

περὶ μυθιστορίας συγγράμματος τοῦ Ι. Δεσιννέρου. Εἶναι δὲ ἀξιόπαινος ὁ Κύριος Δεσιννέρος ὅτι ἐστόλισε τὴν ἑκδοσίν του μὲ ἀξιόλογον τεμάχιον, τὸ ὁποῖον παρεκτός τῆς πραγματικῆς του ἀξίας, ἔχει καὶ τὸ προτέρημα τοῦ νὰ γνωστοποιῇ βιβλίον ὀλίγον διαδεδομένον ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ἀκολουθεῖ δ' ἔπειτα τὸ κείμενον ἐπιμελῶς καὶ ἐντελῶς διορθωμένον καὶ τυπωμένον μὲ ὅλην τὴν πολυτέλειαν τῶν πιεστηρίων τοῦ Φ. Διδότου. Τὸ πῶνυμα τελεῖναι μὲ τεσσαράκοντα σελίδων σημειώσεις, εἰς τὰς ὁποίας διάφορα μέρη τῆς φιλολογίας πραγματεύονται μὲ μάθησιν καὶ μὲ μετρίότητα σπανίαν εἰς τὰ πολυμαθῆ συγγράμματα.

E. B.

(Revue Encyclopédique.)

Ὁ περίφημος Οὐμπόλτ κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Ῥωσσίᾳ περιηγήσεις του ἐπισκέψθη ἐν Ἀμσκη τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν Σιβηριανῶν Κοσάκων, εἰς τὸ ὁποῖον προστετέθη καὶ σχολεῖον Ἀσιατικὸν διὰ νὰ μαθάνωσιν οἱ ἐρμηνευταὶ τῆς γλώσσης τῶν Ἰγτσων. Τοῦτο εἶναι ἐν τῶν πολυαριθμῶν καταστημάτων, ὅσα ἔκαμεν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εἰς πρὸς τοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο διδάσκονται τὰ μαθηματικὰ 250 παῖδες Κοσάκων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Λακρή, καὶ μαθαίνουν ἐν ταύτῃ τὴν ἰχθυογραφίαν, τὴν τριγωνομετρίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς φυσικῆς ἱστορίας τὰς περὶ τὴν γεωργίαν.

Τὸ Ἀσιατικὸν σχολεῖον ἔχει 18 νέους μαθάνοντας τὴν Μογγολικὴν, τὴν Ταρταρικὴν, ἀπὸ τίνος δὲ καιροῦ καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀκολουθοῦσι τὴν Λαγκαστρικὴν μέθεδον. Ὀλίγα σχολεῖα εὑρίσκονται ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ παραβληθῶσι μὲ τὸ ἐν Ἀμσκη, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ συγκροτῶνται ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐπικρατῇ ἡ εὐλαξία, καὶ τῶν ἡθῶν ἡ ἀγνοία.

Διευθύνει δὲ τὸ καλὸν τῆς τοῦτο ὁ στρατηγὸς Βρανιεύσκη.

(Οὐνεβὸς Παρατηρ.)

Ποιζίλα.

Ἐν Αὐγούστῃ ἀπέθανε τις τὸν Ἰανουάριον τοῦ παρόντος ἔτους εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν. Οἱ ἀπ' αὐτοῦ καταγόμενοι (ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου γάμου) συνίστανται εἰς 16 υἱούς, 86 ἐγγόνους, καὶ 48 ἐπισεγγόνους· ὅλοι δὲ οἱ διάδοχοί του συμπίσυνται εἰς 139, ἐξ ὧν 60 ἀπεθάνοντες, καὶ 79 ζῶντες ἔτι.

(Αὐστρ. Παρατηρ.)

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΓΑΛΑΡΕΝΤΖΗΣ. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Φεβρουαρίου. **ΚΑΤΑΠΛΟΙΣ.** Ἐκ διαφόρων Ἑλληνικῶν παραλίων καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 54 πλοίαρχα Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν περασιακὰ, τὰ δὲ ἀπεβιβάζαντα ὀψάρια ἀλίπαστα, σφακτὰ, ἵππους, σίδερον, αἶνον, λάδι, καπνόν, βόας, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΛΟΙΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 59 πλοίαρχα Ἑλλ. καὶ Ἰόνια, τὰ μὲν μὲ τὸ ἴδιον των φορτίον, τὰ δὲ μὲ ἄλυσρα, ἀρπυρίων, σφακτὰ, κέδους, κρηταί, ἀνθρακας, δέρματα.